

ΒΗΜΑ

Η ομερτιά της συνεννοχίας

Του ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΑΝΕΝΑΝ δεν μπορεί να ξεγελάσει η υποκριτική σύμπνοια και ενότητα που εκδηλώθηκε στο προχθεσινό Υπουργικό Συμβούλιο, όπου εξετάστηκε η πορεία της οικονομίας. Ήταν αποτέλεσμα, πρώτον, των παρασκηνιακών παρεμβάσεων του Πρωθυπουργού, ο οποίος διεμήνυσε μέσω των συμβούλων του κκ. Ν. Θέμελη και Σ. Κοσμίδη στους υπουργούς του να κλείσουν το στόμα τους διότι, αν αρχίσουν να βγάζουν μαχαίρια, η κυβέρνηση θα καταρρεύσει μέσα στην κοινή χλεύη· και, δεύτερον, ο νόμος της ομερτιάς είναι για το ΠΑΣΟΚ η μόνη λύση που του απέμεινε ως τις εκλογές, αφού όλοι έχουν το μερίδιο ευθύνης τους για το γεγονός ότι η οικονομία μας βρίσκεται κυριολεκτικά ανοχύρωτη μπροστά στη διεθνή θύελλα.

Πράγματι, ενώ η κυβέρνηση, «δειλή, μοιραία και άβουλη», περιορίζεται να εξορκίζει την κρίση, να αποδίδει όλα

Δεν δημοσιοποιούνται
οι ενδοκυβερνητικές
διαφωνίες
γιατί φταίνε όλοι

τα δεινά στον πόλεμο και ουσιαστικά με την αδράνεια της φαίνεται να υιοθετεί τη στάση «μπόρα είναι και θα περάσει», από τα στοιχεία που ανακλύπουν από τις υπουργικές συσκέψεις που συγκαλεί ο Πρωθυπουργός, από επίσημες εκθέσεις όπως αυτή του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και προπαντός από τις επισημάνσεις και παροτρύνσεις των εκπροσώπων των παραγωγικών τάξεων προκύπτει ευθέως ότι οι παράπλευρες απώλειες που υφίσταται τώρα η οικονομία μας και προπαντός το λαϊκό εισόδημα θα μπορούσαν να ήταν πολύ μικρότερες ή ελάχιστες με μια άλλη οικονομική πολιτική και προπαντός με μια πιο ικανή διαχείριση.

Για παράδειγμα, ο κ. Κ. Σημίτης είδε τους περισσότερους υπουργούς του σε κατ' ιδίαν συσκέψεις αλλά και συλλογικά και όλοι μαζί διαπίστωσαν ότι η απορρόφηση των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης καθυστερεί προκλητικά γιατί υπάρχει αφόρητη γραφειοκρατία, γιατί ορισμένοι υπουργοί είναι ανίκανοι να προωθήσουν τις απαιτούμενες μελέτες, γιατί οι περιφερειάρχες είναι κομματόσκυλα που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η βιτρίνα και ορισμένοι άλλοι είναι διεφθαρμένοι και προωθούν κονδύλια μόνο προς «ημετέρους». Προέκυψε ακόμη από αυτές τις συσκέψεις ότι, αν η Ελλάδα είχε τον μέσο ευρωπαϊκό ρυθμό απορρόφησης κοινοτικών κονδυλίων, θα είχε εισπράξει μέσα στον χρόνο που πέρασε 1,5 δισ. ευρώ, ενώ αν φθάναμε τις επιδόσεις της Ιρλανδίας (θυμάστε τη φράση του κ. Κ. Σημίτη: Δεν θα γίνουμε Ιρλανδία!) τα λεφτά που θα έρχονταν στη χώρα θα ήταν 3 δισ. ευρώ. Και επειδή για κάθε ευρώ που έρχεται από τις Βρυξέλλες το Δημόσιο και οι ιδιώτες βάζουν άλλο 1,3, αυτό σημαίνει ότι θα είχαν πέσει στην αγορά από 3 ως 6,5 δισ. ευρώ. Ποιος αμφισβάλλει ότι με τόσο καυτό χρήμα ο ρυθμός της ανάπτυξης θα ήταν ακόμη πιο υψηλός, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που σήμερα ασφυκτούν από έλλειψη ρευστότητας ή κλείνουν λόγω μείωσης των πωλήσεών τους, θα έσφυζαν από δραστηριότητα και θα προχωρούσαν σε εκτεταμένες πωλήσεις, τα δημόσια οικονομικά θα ήταν καλύτερα και κοινωνικά αιτήματα θα ικανοποιούνταν νωρίτερα κτλ. Μη μας λέτε, λοιπόν, κύριε Ν. Χριστοδουλάκη, ότι για όλα φταίει ο πόλεμος. Περισσότερο φταίει η ανικανότητα, αν όχι η φαιδρότητα της εξουσίας.